

Różni,
ale
razem

Mieszkańcy Polski

Polska jest krajem, w którym żyją obok siebie rdzenni Polacy, Polacy obcego pochodzenia oraz przedstawiciele mniejszości narodowych i etnicznych.

Polacy - ponad 96%

Ślązacy (173,2 tys.)

Niemcy (152,9 tys.)

Białorusini (48,7 tys.)

Ukraińcy (31,0 tys.)

Romowie (12,9 tys.)

Rosjanie (6,1 tys.)

Łemkowie (5,9 tys.)

Litwini (5,8 tys.)

Ciekawe fakty z historii osadnictwa mniejszości narodowych

Niemcy - obecnie są to głównie mieszkańcy narodowości niemieckiej sprzed 1939 i ich potomkowie na tzw. Ziemiach Odzyskanych.

Romowie - pierwsze świadectwo obecności Romów (Cyganów) w Polsce pochodzi z 1401 r. Od XVII w. do 1795 r. istniał w Rzeczypospolitej Obojga Narodów urząd Królów cygańskich.

Rosjanie - obecnie są to Rosjanie pozostali w Polsce po okresie zaborów i emigracji porewolucyjnej oraz staroobrzędowcy, którzy na terenach Rzeczypospolitej osiedlali się już w XVII w.

Wietnamczycy - ludność wietnamska zaczęła przybywać do Polski po zakończeniu II wojny światowej. Pierwszymi byli studenci pobierający naukę na polskich uczelniach. Dziś Polska jest trzecim, po Francji (500 tys.) i Niemczech (100 tys.) centrum imigracji wietnamskiej w Europie.

Grecy - w Polsce osiedlali się już w średniowieczu. Ostatnia duża fala migracji miała miejsce w 1949 r.

Żydzi - pierwszymi, historycznie poświadczonymi Żydami na ziemiach polskich byli handlarze niewolników słowiańskich z X w. Pierwsza masowa migracja Żydów do Polski miała miejsce w czasie Pierwszej Krucjaty w 1098. W XII w. napłynęła na ziemie polskie fala żydowskich uchodźców z Niemiec i Francji, a na pocz. XVI w. z Hiszpanii, Portugalii, Niemiec, Austrii i Czech. W połowie XVI w. na ziemiach polskich żyło już ok. 80% światowego żydostwa, a w XVII w. Polska była drugim po Turcji skupiskiem Żydów w Europie.

Ormianie - są to potomkowie Ormian przybywających do Rzeczypospolitej XI-XVII w., a pozostali to emigranci, którzy przybyli do Polski po II wojnie światowej, a zwłaszcza po upadku Związku Radzieckiego (tzw. nowa emigracja).

Mniejszości to bogactwo

«Mniejszości narodowe
to nie kłopot, ale bogactwo
i inspiracja czerpana
z różnych źródeł tradycji
i kultury»

Wypowiedź prezydenta RP Bronisława Komorowskiego, wrzesień 2011

„Jestem Żyd, a może i Polak też”.

Janusz Korczak, Polak żydowskiego pochodzenia

Znani Polacy obcego pochodzenia

Aleksiej Awdiejew

Aktor filmowy, piosenkarz, językoznawca i rosjanoznawca, z pochodzenia Rosjanin.

Eleni Tzoka

Znana piosenkarka pochodzenia greckiego.

Ignacy Łukasiewicz

Wynalazca lampy naftowej pochodzenia ormiańskiego.

Zbigniew Herbert

Polski poeta, pochodzenia ormiańskiego.

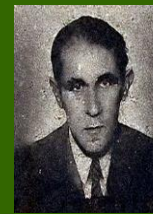
Krzysztof Penderecki

Kompozytor, dyrygent, pedagog muzyczny pochodzenia ormiańskiego.

Ks. Karol Antoniewicz

Autor znanych pieśni kościelnych: „Nie opuszczaj nas” i „Chwalcie łaki umajone”, urodzony w rodzinie ormiańskiej.

Bruno Schulz

Prozaik, grafik, malarz, rysownik i krytyk literacki pochodzenia żydowskiego.

Sasha Strunin

Piosenkarka pochodzenia rosyjskiego.

Łączy nas to, że

- Wszyscy jesteśmy ludźmi
- Żyjemy na tej samej planecie
- Mieszkamy w tym samym państwie, mieście, wsi, województwie
- Uczymy się w tej samej szkole, klasie
- Pracujemy w tym samym zakładzie pracy
- Mieszkamy na tych samych ulicach
- Zajmujemy się tymi samymi sprawami
- Robimy zakupy w tym samym sklepie
- Mamy podobne oczy, włosy
- Nosimy ubranie, okulary

Różni nas

- Wzrost
- Kolor włosów i oczu
- Ubiór
- Wiedza i Umiejętności
- Narodowość
- Figura
- Wiek
- Charakter
- Kultura

- Czyż nie jesteście obaj podobni do siebie?
- Tak.
- A ty, Orestesie?
- Tak.
- Zwracam się teraz do was wszystkich — **więcej nas łączy niż dzieli. Cokolwiek dzieje się na ulicach miasta jesteśmy Braćmi, Braćmi! Awantury są dla niewolnych i motłochu.**

Hypatia, grecka filozofka żyjąca w IV w. w Aleksandrii powiedziała do swoich studentów pogan i chrześcijan w filmie «Agora» (reż. A. Amenabar).

Jesteśmy różni, ale musimy żyć ze sobą w pokoju

Aby żyć w pokoju ludzie muszą nauczyć się żyć rozwiązując problemy i zadania na drodze współpracy i w duchu tolerancji.

Przejawem nietolerancji jest udowadnianie swego prawa do różnorodności w poniższy sposób:

Złota karta w historii tolerancji w Polsce i na świecie

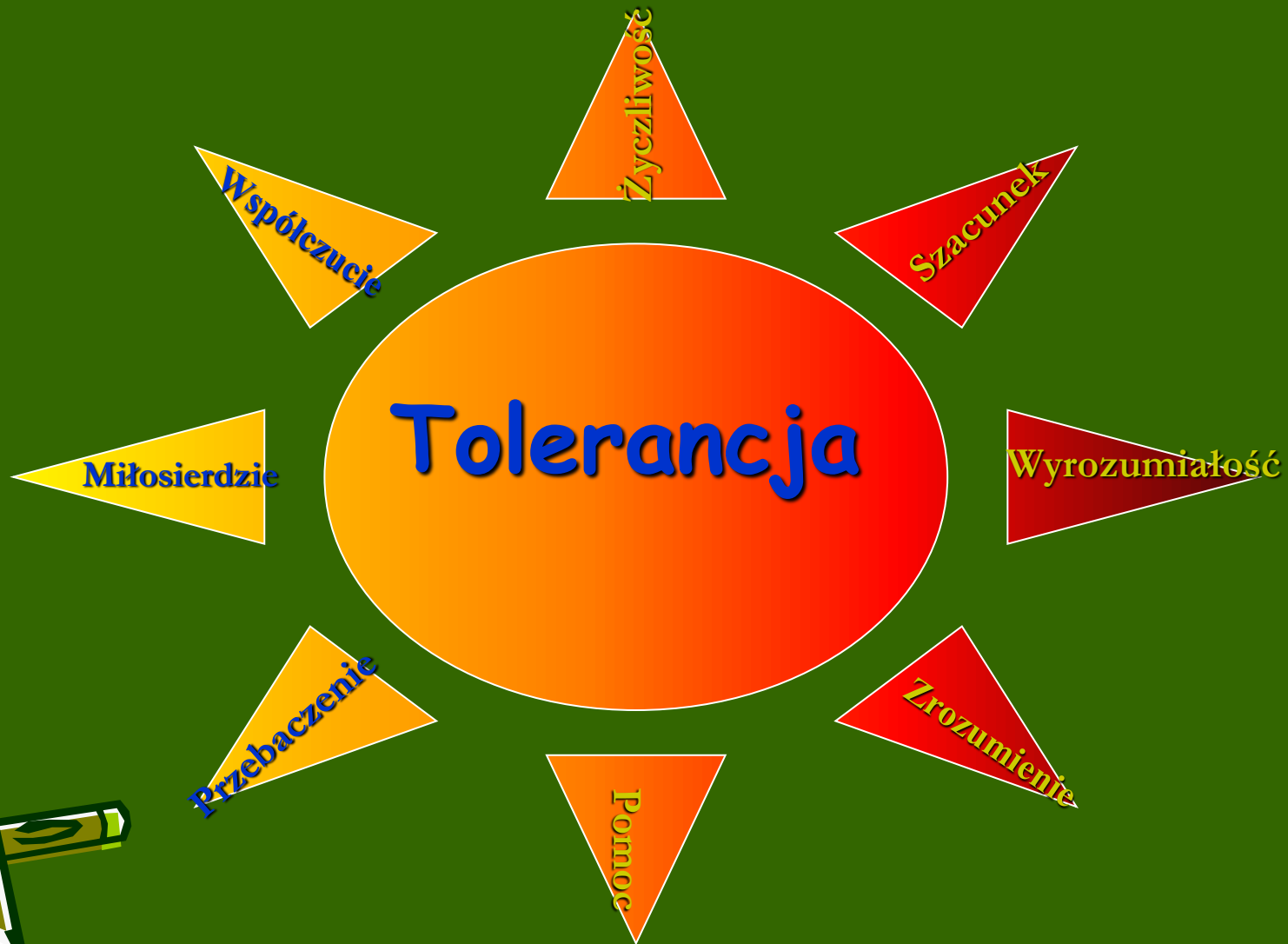
W XVI w. Polska była nazywana "państwem bez stosów" i była uważana za najbardziej tolerancyjny kraj.

Wczesnym głosicielem idei tolerancji (termin *tolerancja* z założenia rozumiany był jako *tolerancja religijna*) był **Polak Paweł Włodkowic**. Polska była wyjątkiem na skalę światową - gdy Europa krwawiła w wyniku licznych wojen, Polska była stabilna gdyż tolerancja już była fundamentem państwowości polsko-litewskiej.

W owych czasach Polska była znana pod przydomkiem "schronienie dla heretyków", a jej pozycja jako kraju otwartego na inność i obcość była usankcjonowana w pierwszym europejskim edykcie tolerancji - **Konfederacji Warszawskiej** z 1573.

Kwiat tolerancji

Pojęcie tolerancji w różnych kulturach świata

Tolerancja łac. *tolerantia* - "cierpliwa wytrwałość"; od łac. czasownika *tolerare* - "wytrzymywać", "znosić", "przecierpieć,,

Tolerance (ang.) - gotowość bycia wyrozumiałym, uznawanie prawa każdej osoby do egzystencji, posiadania osobistych poglądów, wyznawania swojej religii; postawa wykluczająca dyskryminację innych ludzi.

Tolerance (fr.) - dopuszczanie myśli, iż inni ludzie mogą działać lub myśleć inaczej niż ty.

Tolerancia (hiszp.) - zdolność akceptowania odmiennych myśli lub poglądów.

Tasamul (arab.) - przyjmować, zezwalać, być wielkodusznym wobec innych.

Kuan rong (chin.) - przyjmować innych takimi, jakimi są, być wielkodusznym w stosunku do innych.

Tolerantnost', terpimost' (ros.) - być wyrozumiałym, cierpliwym; umiejętność godzenia się z istnieniem kogoś/czegoś, liczyć się z poglądami innych.

Pojęcie tolerancji w różnych religiach świata

Buddyzm - „Człowiek może wyrazić swój stosunek do przyjaciół na pięć sposobów: wielkoduszność,

Konfucjonizm - "Nie czyń innym, czego dla siebie nie pragniesz" ("Dialogi" XII, 2).

Hinduizm - „Nie czyń innym tego, co dla ciebie jest bolesne”.

Islam - „Nikt z nas nie stanie się wierzącym, póki nie pokocha swego brata, jak siebie samego”.

Chrześcijaństwo - „Wszystko więc co byście chcieli, aby wam ludzie uczynili i wy im czyńcie”.

Dlaczego warto być człowiekiem tolerancyjnym?

- Współczesny człowiek powinien dążyć do tego, by stać się lepszym.
- Tolerancja uważana jest za oznakę wysokiego duchowego i intelektualnego jednostkowego rozwoju, grupy, społeczeństwa.
- Bycie tolerancyjnym to swego rodzaju prestiż, to powód do dumy i uważania siebie za dobrego, porządnego człowieka.
- Wzrost naszej tolerancji podnosi naszą wartość jako ludzi.
- Tolerancja to piękna cecha, która sprawi w przyszłości, że świat naprawdę stanie się jednością, lepszym bytem.

Jak stać się bardziej tolerancyjnym?

- Poznać swoje uprzedzenia i podjąć walkę z nimi.
- Chcieć być bardziej tolerancyjnym i nie bać się tego, co nieznanne.
- Bliżej poznać kulturę danej osoby (wszelkie akty nietolerancji biorą się często właśnie z braku wiedzy, co z kolei potęguje nasz strach, domysły i zasłyszane niegdyś opinie, które często są pojedynczymi, marginalnymi przypadkami lub swoje korzenie mają w nietolerancji, stereotypach i uprzedzeniach rasowych).

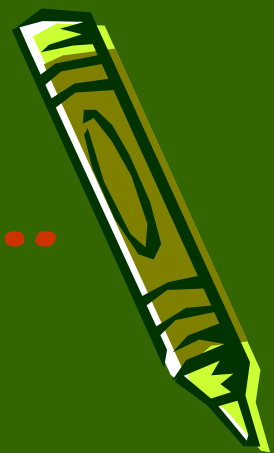

Nasza szkoła, nasza
firma, każda grupa - to
nasza mała rodzina,
nasz mały świat.

I każdy chciałby, by w tej
rodzinie zawsze królowała
dobroć, szacunek,
wzajemne zrozumienie.

Jesteśmy tacy różni...

Różni,
ale
razem!

